

■ Ἀπὸ τὸ Ἁγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ὅσιος Κυριακός, ὁ ἐν Μπουονβιτσίνο Καλαβρίας* † 19η Σεπτεμβρίου 1030

Ὁ Ὅσιος Κυριακός γεννήθηκε στὰ μέσα περὶ-
που τοῦ Ι' αἰῶνος στὸ Μπουονβιτσίνο τῆς
ἐπαρχίας Κοσένζα τῆς Καλαβρίας (Κάτω
Ἰταλία).

Σὲ νεαρὰ ἡλικία ἐπέλεξε τὸν ἐρημιτικὸ
βίο καὶ ἐγκατεβίωσε σὲ μία σπηλιὰ πλησίον
τοῦ Μπουονβιτσίνο (Buonvicino). Ἀργότερα,
εἰσῆλθε στὸ ἐλληνικὸ Μοναστήρι τῆς Παναγίας
τῶν Πατέρων στὸ Τριπίδορο, ὅπου ἐξελέγη Ἡγούμενος τῆς Μονῆς.

Ἡ φήμη τῆς ἀγιότητός του ἐξαπλώθηκε σὲ ὅλη τὴν κοιλάδα
τοῦ ποταμοῦ Κράτι (Crati), ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ Σίλα Γκράν-
τε (Sila Grande), λούζει τὴν Κοσένζα (Consenza) καὶ τὴν πεδιάδα
τοῦ Σιμπάρι (Sibari).

Ἄρκετοὶ Ἀδελφοὶ ζητοῦσαν νὰ ζήσουν μαζί του καὶ νὰ λάβουν
ἀπὸ τὰ χέρια του τὸ Ἀγγελικὸ Σχῆμα. Ὡς καὶ ἡ ἀδελφή του Μα-
ρία ἀκολούθησε τὸ παράδειγμά του καὶ ἱδρυσε Μοναστήρι στὴν
γενέτειρά τους.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Μιχαὴλ ὁ Δ΄ ὁ Παφλαγῶν (1034-1041) ἐκάλεσε
τὸν Ὅσιο Κυριακὸ στὴν Κωνσταντινούπολι, προκειμένου νὰ θερα-
πεύσει τὴν δαιμονισμένη θυγατέρα του. Ὁ Ὅσιος ὄντως ἐθεράπευσε
αὐτὴν καὶ ἐπέστρεψε στὴν Καλαβρία, κομίζων πολλὰ δῶρα καὶ προ-
νόμια γιὰ τὸ Μοναστήρι του.

Ἐκοιμήθη ὄσιακὰ τὴν 19η Σεπτεμβρίου 1030 στὸν τόπο τῆς με-
τανοίας του, ὅπου καὶ ἐτάφη στὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς, ἡ ὁποία
ἔκτοτε ἔλαβε τὸ ὄνομά του.

Πολλά θαύματα ἐγένοντο στὸν τάφο τοῦ Ὁσίου, καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ οἱ κάτοικοι τοῦ Μπουονβιτσίνο ἀνεκήρυξαν ἐπίσημως τὴν ἀγιότητά του καὶ κατέστησαν Αὐτὸν Προστάτη τῆς πόλεως.

Τὸν ΙΖ' αἰῶνα κάποιος πιστὸς ἐδήλωσε, ὅτι εἶχε τὴν πληροφορία ὅτι τὸ σκῆνωμα τοῦ Ὁσίου κινδύνευε νὰ καταστραφῆ ἀπὸ τὰ νερά, ἀλλὰ ὁ κόσμος ἦταν δύσπιστος. Τότε, μία νύκτα ἄνοιξε μόνος του τὸν τάφο τοῦ Ὁσίου, τὸν ὁποῖο βρῆκε πλημμυρισμένο. Τὰ δὲ ἱερά Λείψανά του εὐωδίαζαν.

Εὐρέθησαν καὶ ἄλλοι δύο τάφοι μαζί. Οἱ τρεῖς τάφοι εἶχαν ἐλληνικὲς ἐπιγραφὲς μετὰ τὰ ὀνόματα Κυριακός, Κύπριος καὶ Βασίλειος (δύο βυζαντινοὶ Μοναχοί).

(*) Βιβλιογραφία:

«Bibliotheca Sanctorum» XII, Citta Nuova Ed., Ρώμη 1999, σελ. 587. Nicola Ferrante, «Santi Italogreci in Calabria», No 3, ἐκδόσεις Parallelo 38, Reggio Calabria 1981, σελ. 149-153.

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνῃσι καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

